

שְׁצַרְיָהּ. וְהַמְלִיךְ - מְקוֹר שֶׁל הַכֹּל, וּבְלָלוֹת הַכֹּל הוּא. לְפִיכֵךְ גַּם אֵלֹה [הָאֲמוֹת] שְׁמֹתָקִימִים בְּעוֹלָם, הוּא מִכֵּחַ מִזֶּה שֶׁנִּגְזַר מִמֶּנּוּ עֲלֵיהֶם. וּלְפִיכֵךְ אֲמוֹת הָעוֹלָם מוֹנִים לַחֲמָה [ז"א],¹⁰⁹ וַיִּשְׁרָאֵל מוֹנִים לְלִבְנָה [הַשְּׂכִינָה].¹¹⁰

כִּלְאָ דְכִלְאָ אִיהוּ. בְּגִין כְּךָ אֲלִין נְמִי דְמִתְקִימִין בְּעִלְמָא, מִמְּאִי דְאִתְגַּזַּר מִנֵּה עֲלֵיהוּ אִיהוּ. בְּגִין כְּךָ אֲמוֹת הָעוֹלָם מוֹנִין לַחֲמָה וַיִּשְׁרָאֵל מוֹנִין לְלִבְנָה (סוכה כט.).

אֲבָל בְּשַׁעֲתָא דְקַבִּילוּ אוֹרֵיתָא, פְּדִין ה' מְסִינֵי בָּא וְכוּ', בְּגִין דְּאִיהוּ מְאֲרֵי כִלְאָ וּבְעָא לְשַׁעֲבָדָא כִלְהוּ תַּחֲוֹת שְׂכִינְתָּא. וְלִזְמַנָּא דְאִתִּי וְהִי אִוֵּר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה (ישעיה ל, כו) פְּדִין שְׂכִינְתָּא תִשְׁלַט עַל כִּלְאָ וְאֲנֹן גְּרוּרִים מֵאֵן דְּאִתְחַזִּי לְאִתְעַבְרָא אִתְעַבְרָא, מֵאֵן דִּחַזִּי לְאִתְקִימָא יִתְקִים.

אֲבָל בְּשַׁעֲתָא דְקַבִּילוּ אוֹרֵיתָא, פְּדִין ה' מְסִינֵי בָּא וְכוּ', בְּגִין דְּאִיהוּ מְאֲרֵי כִלְאָ וּבְעָא לְשַׁעֲבָדָא כִלְהוּ תַּחֲוֹת שְׂכִינְתָּא. וְלִזְמַנָּא דְאִתִּי וְהִי אִוֵּר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה (ישעיה ל, כו) פְּדִין שְׂכִינְתָּא תִשְׁלַט עַל כִּלְאָ וְאֲנֹן גְּרוּרִים מֵאֵן דְּאִתְחַזִּי לְאִתְעַבְרָא אִתְעַבְרָא, מֵאֵן דִּחַזִּי לְאִתְקִימָא יִתְקִים.

וְעוֹד, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - אוֹת הוּא בְּצַבְאָ שְׁלוֹ¹¹¹ (יִלְקוּט שְׁמַעוֹנֵי שִׁיר הַשִּׁירִים פ"י, תתקצו). שְׁהֵרֵי כֹל הַמְּרַכְּבוֹת יוֹצֵאוֹת מִתּוֹךְ צְרוּפִים עֲלוּזִים, שְׁכָל אוֹת וְאוֹת

וְעוֹד, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹת הוּא בְּצַבְאָ שְׁלוֹ (ע"פ חגיגה טז). דְּהָא כִלְהוּ רְתִיכִין נְפִקִין מִגּוֹ צְרוּפִין עֲלֵאִין. דְּכָל אֵת וְאֵת מְשָׁמָא קְדִישָׁא בְּכַמְהָ צְרוּפִין אֲצִטְרַפְתָּ,

109. עי' קה"צ עמ' קיב-קיג, זחר ויקרא ח"ג, יב, ע"א.

110. זחר כי תצא ח"ג, רפב, ע"ב; עי' קה"צ עמ' קיט, תקט"ו תפלות ת' ת: "אומות העולם מונין לחמה, כלל הספירות העליונות, שלפי שלא נתקשרו ביחוד אחד בה, לפיכך עומדים בפרוד... אבל ישראל מונין ללבנה".

111. אחרי שחזרו גם על האומות, עי' ע"ז ב' ע"ב ועי' לקמן תי' מ"א.

112. שליטת השכינה תהיה גם על האומות כבחי' קב"ה; עיין מ' העיקרים, פרק על הגאולה.

113. עיין גם כן רש"י על ע"ז, ג, ע"ב: "מאליהן מתגייירין ואנן לא מקבלינן דמשום גדולתן דישראל קא עבדי"; עיין מ' הגאולה עמ' סג, ע"א, ע"ב; תיקון כח; אדיר במרום עמ' קצז-קצח.

114. בחגיגה טז, א, כתוב: "ה' צבאות שמו - אדון הוא בצבא של"; לעומתו בילקוט שמעוני כתוב: "דגול מרבבה ה' צבאות - אות בצבא של". עי' ת"ז תי' כב, סד, ע"ב; אדיר במרום עמ' ח: "ומה שלמעלה מאיר אות אחד לפי הצבא, כי כל צבא מאות אחד הוא יוצא אבל ישראל מאירין כל הארבע אותיות". עי' ג"כ מהר"ל דרך חיים עמ' קמה, ב: "שהקב"ה מבורר במציאות שלכך נקרא ה' צבאות שהוא אות בצבא של". וכן עי"ע בפסיקתא רבתי, פיסקא כא.